

ро и неумолямо мщение.

Ужасно бѣше мъчението ми прѣзъ всичкото онова врѣме което другъ пѣтъ прѣминувахъ въ пріятны размысли. Както всичкѣтъ честолюбивы души осѣтихъ всичкѣтъ горестъ на зависимото си пѣложеніе, на неправедното подозрѣніе противу чистѣтъ ми совѣсть и прѣзрѣніето къмъ влюбенното ми сърдце. Никога злата ми честь не бѣше мя почерпила съ по-горчивѣ чашѣ; но пакъ ся опыгахъ да работѣхъ както обыкновенно всякога си работяхъ.

Часъ-тъ по петъ като дойдохъ въ салонъ-тъ дѣто бѣхъ събрани господжи-тъ, видѣхъ г-жѣ Маргаритѣ, майкѣ ѝ, г. Бевлана и двама, трима други гости. Г-жа Маргарита, като че не мя видѣ ужъ, слѣдуваше да ся разговаря съ г-нѣ Бевлана по-живо отъ обыкновенното; работата бѣше за единъ плесъ (балъ), който щѣше да стане тѣзи вечеръ въ единъ отъ ближнитъ въ околностѣтъ ни домове, и понеже тя щѣше да иде съ майкѣ си, канеше и г-на Бевлана да ги придружи. По той ся отричаше и казуваше че трѣгнѣлъ отъ кѣщи прѣди да приеме призовкѣтъ и не былъ както трѣба облѣченъ. Но тя палѣгаше съ единъ поголѣмѣ милкавость и нетърпѣливостъ, за който ся чудеше и г. Бевланъ; тя казуваше че има врѣме да ся върне у дома си, да ся облѣче и пакъ да дойде, а тѣ щѣхъ да го почакатъ за вечерѣхъ. Но понеже той пакъ възражаваше и казуваше че